מפר

מצהלות חתנים.

והוא קונמרס קמן.

מעט הכמות ורב האיכות.

בו כל דיני אירוסיו ונישואיו בשלמות. ודיני שבע ברכות. ופי' על שבע ברכות. בו תמצא טעם על כל מנהגים שנוהגים תחת החופה, ותחת החופה. ואחר החופה. בו יבואר מעלת החתו אם נושא אשה לש"ש ועונש המבעל מצות פ"ו. ומעלת השושביניו. ודיני תענית חתו וכלה ביום חופתם. ובאיזה ימים אינם לריכין להתענות. ודין שאין אומרים תחינה בבי"הכנ שהחתו בו. ועד מתי נהראים ז' ימי המשתה. ודיו בעילת מלווה וברכתה. ותוכחת מושר להחתו ולכל אנשי הסעודה. ובאיזה ימים אסור לעשות נישואיו:

כל אלה נאספו מספרי גדולי אנשי השם וחוברו ע"י הרב כו' חכם גבוז ושלום כבוד זכרו ושמו נודע דור לדור ע"י חבוריו במפורחמום:

יאהאנניםבורג.

דיני הזכרות נשמות ואב הרחמים כשיש חתז בבה"כ

היוב אחד יש לקרותו קודם לאחרים. ומי שנשא בחולה קודם לנושא אלמנה. ואלמנה לחלוצה וגרושה:
 אם יש שני חיובים שוים. יש לילך אחר ידיעתם בחורה.
 ואם שניהם ח"ח דעל הוראה קודם לח"ח מפולפל ואינו בעל הוראה.

הכוברג להזכיר נשמות ככל ב' וה'. מלבד הימים שאין אומרים בהם תחנון. כגון ר"ח. חנוכה. פורים גדול ופורים קטן. וכל חדש ניסן ול"ג בעומר. ומתחלת סיון עד אחר אסרו חג ויש מוסיפין עד י"ג בסיון. וערב ר"ה. וימים שבין יוה"כ לסוכות. ואסרו חג סוכות. ויש מוסיפין ג"כ פסחא זעירא שהוא י"ד אייר. וכן אס יש מילה או חתן בכה"כ פסחא זעירא שהוא י"ד אייר. וכן אס יש מילה או חתן בכה"כ הימים הללו אס חל אחד מהם בב וה' אין מזכירין בהם נשמות:

בשבת שמזכירין בו נשמות אומרים אח"כ אב הרחמים.

ובשבחות שאין מזכירין נשמות כמו שנתבאר אין

אומרים אב הרחמים ג"כ רק בימי הספירה דהיינו מן אחר

הפסח עד חג השבועות שאומרים אב הרחמים בכל השבחות

הפסח עד חג השבועות שאומרים אב הרחמים בכל השבחות

שבינתיים אפילו בשבחות שמברכין בהם חודש אייו וחודש טין

ואפילו יש מילה או חחונה בשבחות אלו אומרים אב הרחמים.

ואס ר"ח אייר חל בשבח איי אומרי אב הרחמים ושני אפרים: